

Naturvärdesinventering Bråneryd kyrkogård

Pro Natura

Tomas Fasth 2017

Författare: Tomas Fasth

Fotografier: Tomas Fasth, Anders Ahlstrand

Omslag: Entrén till kyrkogården

Innehållsförteckning

Inledning	4
Metodik och omfattning.....	4
Allmän beskrivning av området.....	6
Redovisning av naturvärden.....	7
Sammanfattande naturvärdesbedömning	7
Delområdesbeskrivningar	8
Naturvärdesträd	19
Naturvårdsarter och djurlivet	21
Referenser	24

Bilaga 1 – Karta över inventeringsområdet

Bilaga 2 - Karta över delområden

Bilaga 3 – Karta över naturvärdesträd

Bilaga 4 – Karta över naturvårdsarter

Bilaga 5 – Lista över naturvårdsintressanta arter

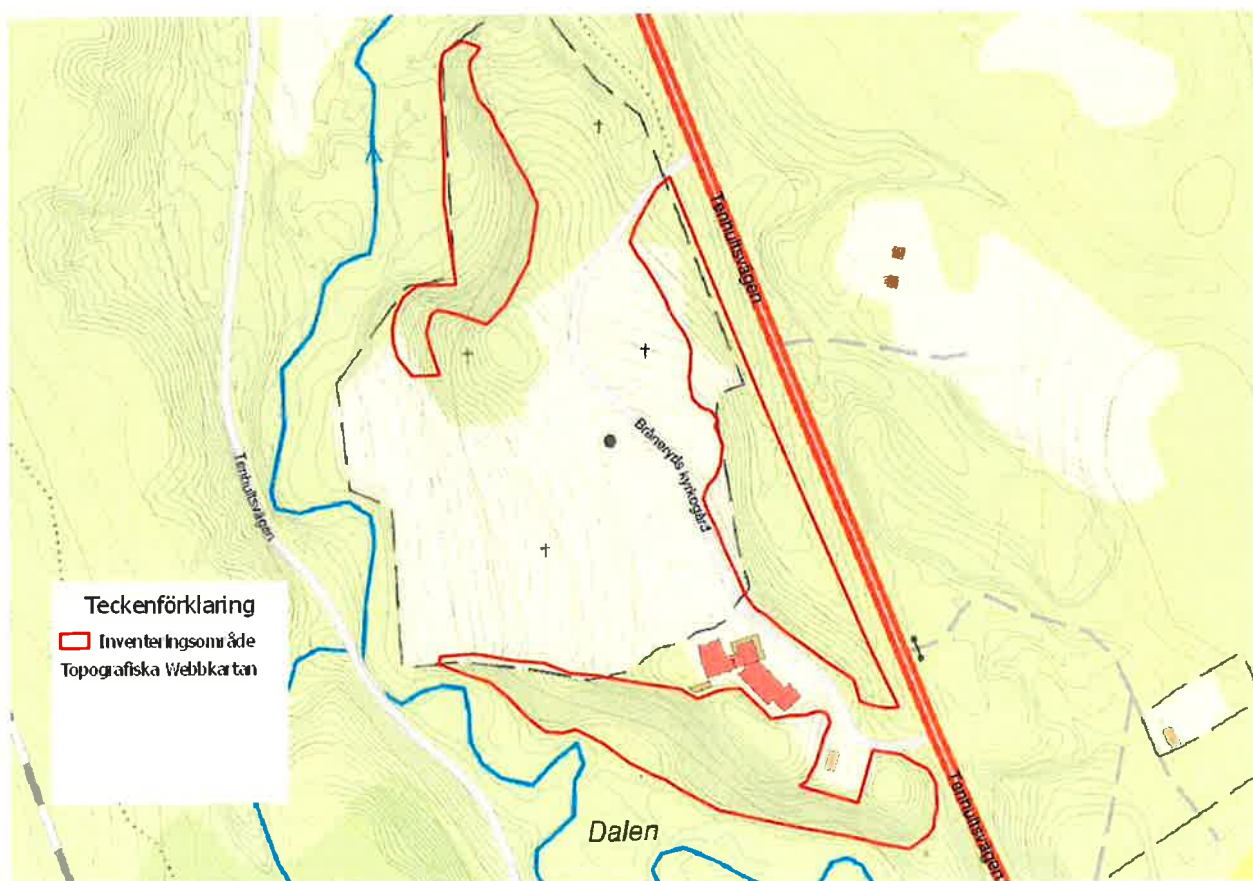
Inledning

Under 2017 har Pro Natura utfört en inventering av naturvärden inom kyrkogårdarna Bråneryd och Huskvarna. I denna rapport presenteras Bråneryd kyrkogårds naturvärden. Syftet med arbetet har varit att visa på vilka värden som finns inom naturmarken, vid sidan av gravar, grusgångar och minneslund. Marker där skötseln varit extensiv eller enbart använts för att tippa löv och trädstammar. Marker där höga biologiska värden kunde förväntas men också med potential att bidra till en berikande upplevelse för kyrkogårdsbesökare.

Uppdraget har utförts av Tomas Fasth, Pro Natura, Gränna. För sammanställning av kartor svarar Fredrik Larsson. Kontakterna med kyrkan har skötts genom kyrkogårdschef Magnus Andersson och Jan-Olof Berlin, Huskvarna.

Metodik och omfattning

Uppdraget har syftat till att dokumentera naturvärden knutna till trädmiljöer, gräsmarker och andra terrestra biotoper inom angivna områden (se karta 1). Arealen inventerad mark uppnår ca 4 ha. Vattenmiljöerna har inte omfattats av inventeringen.

Karta 1. Inventeringsområdet.

Särskilt kräsna och hänsynskrävande arter av kärlväxter, mossor, svampar och lavar har eftersökts. Kyrkogårdar är generellt sett artrika miljöer, både vad gäller arter knutna till markvegetationen och till trädsiktet. Se bl a Kyrkogården – en Noaks ark (Carlsson, Å. & Hultengren, S. 2007). Rödlistade arter är inte ovanligt att man påträffar om kyrkogården innehåller äldre träd och utgör en naturlig del av ett äldre odlingslandskap.

Områden har besökts under maj-okt 2017. För angivande av fyndplatser har handhållen GPS använts. Koordinatsystemet har varit RT 90 och precisionen hos positioner för fyndplatser + - 10 m.

Naturvärdesträd som uppfyller Trädportalens kriterier har inventerats. Skyddsvärda träd ska uppfylla något av följande: Grovlek (> m-diameter i brösthöjd), hålighet (synbara hål i stam eller grova grenar), gamla (> 200 år ädellövträd, > 100 år övriga lövträd), döda träd (liggande och stående stammar > 40 cm i diameter). Efterträddare är ytterligare ett kriterium att kvalificera sig som naturvärdesträd. Dessa omfattar träd som är 80-100 cm i diameter.

Allmän beskrivning av området

Bråneryd ligger i anslutning till Lillån strax söder om Huskvarna. Lillån rinner fram i en trång dalgång mellan Vätterns förkastningsbrant i öster och branten mot Öxnehaga i väster. Dalgången är delvis utfylld av sandiga sediment sedan inlandsisen smält och efterlämnat en lokal issjö i Tenhultsdalen uppströms ravinen (Waldermarsson 1984). Lillån har ett ganska hastigt och ringlande lopp som eroderat sig ner i sedimenten. Åsar och andra terrängformer från istidens slut bildar hinder som Lillån möter på sin färd mot Huskvarnaån strax uppströms stadskyrkogården. Lillån kantas av klibbal och gråal. Dalgången domineras även i övrigt av lövskogar där ädellövinslaget är stort i branter och åsslutningar. Bråneryds lövskogar utgör en viktig länk i denna dalgång mellan tätortsnära skogar och förkastningsbranten söderut mot Tenhult. Den samlade arealen av ädellövskogsbestånd är för Jönköpings länsförhållanden ovanligt omfattande (se ex Fasth, T. 2001 och Fritz 2014).

Bild 1. Åsryggar klädda med ädellövskog, delområde 4.

Redovisning av naturvärden

Här redovisas en sammanställning av de naturvärden som identifierats. Redovisning sker främst genom delområdesbeskrivningar där bland annat naturvärden och skötsel lyfts fram. Särskilda naturvärden redovisas också under kapitlen naturvärdesträd och naturvårdsarter. Avslutningsvis nämns något om fågellivet på kyrkogården.

Sammanfattande naturvärdesbedömning

De kvartärgeologiska formationerna i Lillåns dalgång är i sig värdefulla landskapselement som formats av istiden men utgör också avgörande underlag för värdefulla ädellövmiljöer vilka är kyrkogårdens viktigaste naturvärde. I Bråneryd finns flera naturliga ädellövbekväxtbestånd som ofta intar de brantaste delarna av kyrkogården. Ädellövskogsmiljöerna har tack vare grova hålträd och viss tillgång till död ved, rik markflora och förekomst av ett 10-tal signalarter och flera rödlistade högsta naturvärde och kan klassas som nyckelbiotoper (delområde 7 och 4). Även södra delen av område 6 har höga skogliga naturvärden med en handfull signalarter. De rödlistade arterna är förutom ask (EN) och alm (CR), storgröe (NT), blyertslav (VU) och grymig filtlav (NT). Flera förekomster av lavar gäller död alm och ask. Då barken faller av stammarna kommer värdskapet för de rödlistade lavarna gå förlorad. Av signalarterna är flertalet kärllväxter med krav på skoglig kontinuitet och kalkhaltig jordmån.

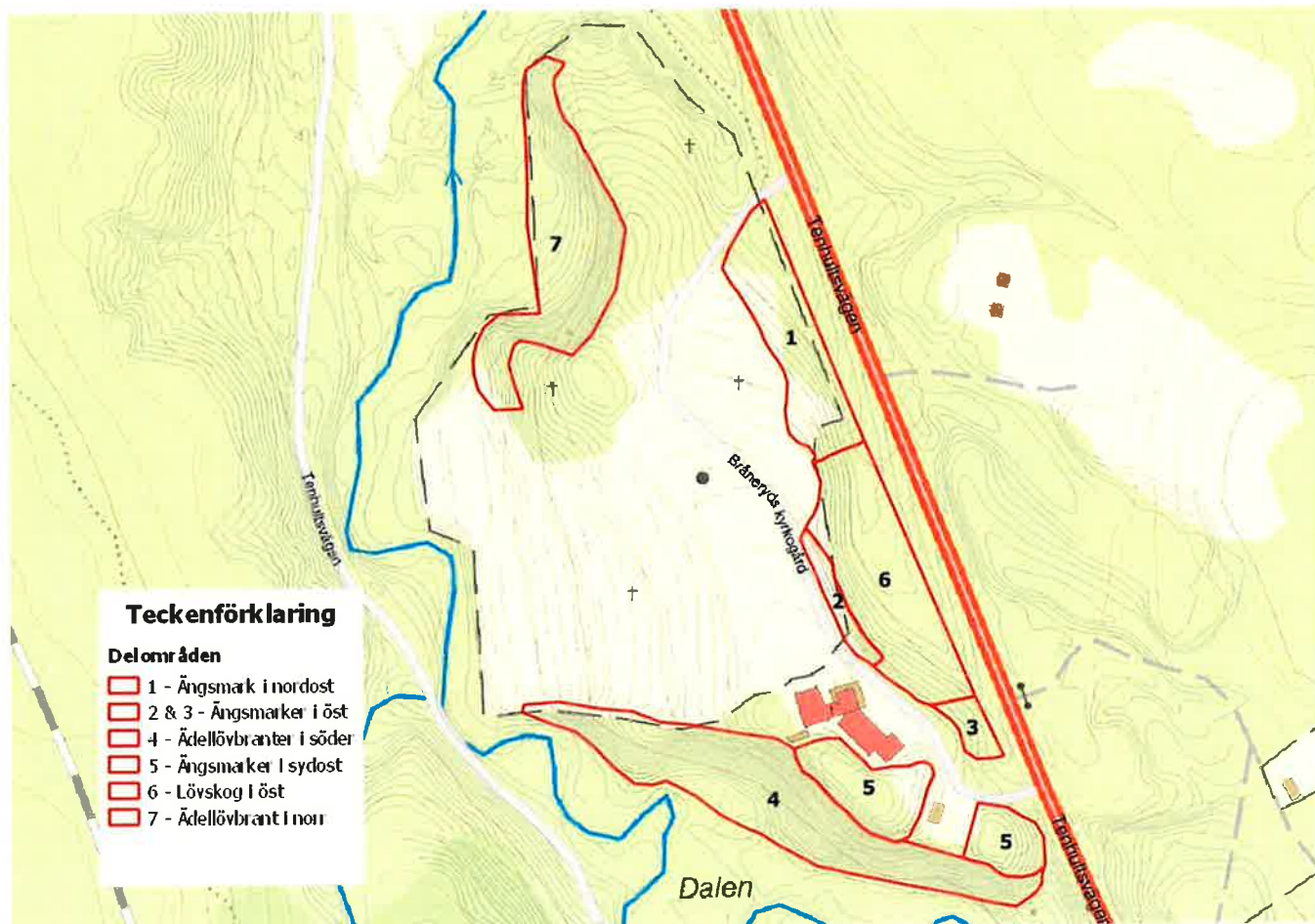

Bild 2. Lundarven växer rikligt i ädellövskogen i delområde 1 och signalerar högt naturvärde.

Även slåtterytor uppvisar flerstädes rik flora där ett 10-tal arter av ängsväxter utgör värdekriterier och bidrar till naturvärdet. I delområde 5s delytor finns även äldre trädskikt som bidrar till naturvärdet. Här växer bl a björk och lind.

Delområdesbeskrivningar

Nedan följer en mer detaljerad beskrivning av inventeringsområdets delområden. Delområdena är uppdelade och redovisas efter marktyper som hyser likartade naturvärden. Dessa marktyper är ängsmarker respektive lövskogar.

Karta 2. Inventeringsområdets delområden.

Ängsmarker

Ängsmarker finns spridda på flera håll i östra delen av kyrkogården. Slutningen mellan infarterna till kyrkogården är övervägande öppen fränsett den centrala delen med lövskog. Hävden varierar och verkar ha avtagit i de nedre delarna. Lövförnatäcket är bitvis tjockt vilket är missgynnande för ängsfloran. En grov knäckepeil i norr utgör ett naturvärdesträd. Utöver detta finns också ung lärk. De sydligaste slåttermarkerna hyser ett tätare trädskikt med olika lövträd, bl a ek och björk. Ljustillgången är ändå god för ängsfloran. Delområde 2 och 5 sluttar ganska markant och gör att slåttern kräver särskild teknik.

Bild 3. Gökbloster växer i fuktig ängsmark och gynnas av slåtter som sker efter blomning

Gräsmarksfloran har på krönet i söder inslag av ängsväxter såsom mandelblom, ängsvädd, stor blåklocka, ängsviol, svinrot och tjärblomster (delområde 5). Längre mot norr finns friskfuktig gräsmark där trädäckningen tillåter mer ljus innehåller intressant flora, däribland brudborste, blåsuga, grönvit nattviol, sumpmåra, rödblåra och gökbloster (delområde 1, 2, 3).

Delområde 1 - Ängsmark i nordost

Beskrivning

Vid norra infarten till kyrkogården finns en solöppen ängsmark med några spridda träd. Ängsmarken sluttar österut mot en liten bäckfåra som löper parallellt med Tenhultvägen. Trädsolitärer av lärk, björk, ek och en grov knäckepil bildar ett glest trädskikt. Ängsfloran bjuder bitvis på en rikt örtinslag, däribland grönvit nattviol, gökbloster, sumpmåra och brudborste. Bland fjärilar som besöker blommor noterades liten tåtelsmygare.

Bild 4. Ängsmark delområde 1.

Skötsel

I dagsläget sköts den översta delen med slåtter medan nedre, fuktigare delar saknar hävd. Önskvärt är att hela ängsmarken sköts med årlig slåtter. Denna bör ske efter blomning under sensommaren. Slåtterbalk rekommenderas och låt gärna den avslagna vegetationen torka på backen före bärgning. Örtinslaget bör öka men man kan även så in ängsfröer för att gynna exempelvis pollenätande insekter.

Delområde 2 - Ängsmark i ost

Beskrivning

Liten ängsmark som utgör fortsättning söderut på delområde 1. Ängen följs även här av väg på krönet och en gles björkridå. Terrängen sluttar brantare mot öster. Området är inte lika solexponerat på grund av beskuggning från lövskogen i öster. I floran finns även här ett örtinslag där grönvit nattviol, rödblåra och klotpyrola kan nämnas. Hävden har upphört på senaste år och högvuxet gräs upptar ökad andel av vegetationen.

Bild 5. Ängsmark delområde 2.

Skötseln

Årlig slåtter rekommenderas enligt ovanstående och så gärna in ängsfröer för att öka förutsättningarna för blombesökande insekter. För att minska kvävande täcke med förnaansamling från tidigare års ohävd föreslås bränning tidig vår.

Delområde 3 - Ängsmark i ost

Beskrivning

Vid södra infarten till kyrkogården finns en glest trädklädd ängsmark. Medelålders ekar skuggar. Ängsfloran är lite magrare men bland örterna kan här nämnas blåsuga och mandelblom. Under senaste åren har hävden intensifierats och kompletteras med gräsklippning.

Bild 6. Vålhävdade slänter med ek och björk, delområde 3.

Skötseln

Årlig slåtter enligt ovanstående förslag bör gälla även här. Alternativt kan skötseln ske såsom senaste åren med intensivare gräsklippning.

Delområde 5 - Ängsmarker i sydost

Beskrivning

Två markanta kullar som ingår i den tvärås som tvingar Lillån att vika västerut i sitt lopp mot Huskvarnaån. Mellan kullarna är sanden utgrävd och en förrådsbyggnad uppförd. Från krönet sluttar terrängen brant. Markfloran är mager med mycket mossa i bottenvegetationen men här finns torra slänter med stort inslag av ängsväxter. Bland dessa kan nämnas svinrot, ängsvädd, blåsuga, tjärblomster, ängsviol, stor blålocka och mandelblom. Trädskiktet är tätare i öster i övergången mot del 4 där terrängen blir brantare. Björk och ek dominerar. En grov parklind med hög krona står i väster bakom kapellet. Buskskikt med hassel saknas bortsett från östra slänten. En typisk mykorrhizabildande svamp, Karl Johan, visade sig under lövträden ovanligt tidigt på svampsäsongen.

Bild 7. Sluttning med hävdade marker i SO, delområde 5.

Skötsel

För att gynna ängsfloran är sen slåtter att rekommendera. Då underlaget är så magert kan utebliven slåtter prövas torra somrar. Gallring av trädskiktet kan gynna ängsfloran. Låt hasselbuketter bildas på nytt från röjda stubbar.

Lövskogar

Längst söderut finns den största åsslutningen klädd med ädellövskog som i väster gränsar mot Lillån. I mötet med Lillån i väster smalnar slutningen som också blir flackare. I östra delen dominerar alm och ask. Längst österut har en lucka uppstått i trädskiktet, till följd av omfattande angrepp av almsjuka. I väster dominerar ek där spridda almar nyligen angripits av almsjuka. Inslag förekommer av andra ädellövträd, enstaka förekomster av t. ex. äldre lind. Björkinslaget är bitvis stort i västra delen. Asp i öster. Underväxande hassel utgör ett välutvecklat buskskikt och flera lägre arter ingår.

Bild 8. Lillån rinner strax intill södra åsslätten nedanför Bråneryd kyrkogård.

Längst i norr bildar branta nord- och västvända åsslätter övergången mot de flackare markerna närmast Lillån. Trädskikt är tätt av lövträd med stort inslag ädellöv. Även björk, asp och gran förekommer. Rikliga mängder av stamdelar som kapats på kyrkogården ligger i slätten. Här tippas även stora mängder av löv som insamlas på hösten.

Längs vägen mot Tenhult sträcker sig en lövklädd sluttning. Trädäckningen varierar och är bitvis luckigt. Åldersfördelningen är stor med ett tydligt skiktat bestånd. Artrikedomen bland träden är ovanligt stor för en så pass begränsad och till synes homogen yta. Totalt 15 trädarter förekommer där högvuxen hassel är en av de vanligaste arterna. Trädskiktet i övrigt domineras av unga och medelålders träd. Graninslaget är litet med ett 10-tal medelålders träd.

Nedan följer en mer detaljerad beskrivning av de områden som utgör lövskogar.

Delområde 4 - Ädellövbrant i söder

Beskrivning

Kyrkogården avgränsas av en tvärrås som sluttar brant söderut mot Lillån. Hela sluttningen är klädd med ädellövskog där ek är vanligaste trädslaget.

Alminslaget är stort, särskilt i öster men många har angripits av almsjuka och dött. En del fallna och stående stammar har lämnats kvar. Någon enstaka gammal lind förekommer i öster. I nedre delen av sluttningen tillkommer gråal nära Lillån. Nära krönet finns även björk. Aspinslaget är stort i öster. Underväxande hassel bildar ett glest buskskikt. Även olvon förekommer.

Bild 9. Ädellövskogar i sluttning mot Lillån med bland annat alm.

Markfloran bjuder på många krävande örter som är knutna till mullrika ädellövskogar. Bland dessa märks stinksyska, lungört, skogsbingel, blåsippa, lundarv, trolldruva, storrams och kransrams. I nedre delen där marken är fuktigare växer höga ormbunkar av både maj- och strutbräken. Lundgräs är vanliga med främst lundelm och långsvingel. I nordväst nära Lillån förekommer storgröe strax utanför kyrkans mark.

På grova trädstammar av alm och ask finns en rik epifytflora, en påväxt av både lavar och mossor. Blyertslaven och grynig filtlav är bägge rödlistade (Bilaga 5). Guldlockmossan noterades på ask och utgör en god signalart men är inte rödlistad. Skorplaven rostfläck sågs på en äldre ek.

Skötsel

Skötseln har varit extensiv nära byggnaden i öster där döda träd tagits ner. I övrigt har de övre delarna använts för deponi av löv från kyrkogården. Delområdet är olämpligt att använda som lövdeponi fortsättningsvis då det är negativt för områdets naturvärden.

Delområde 6 - Lövskog i ost

Beskrivning

Lövskogen längs vägen mot Tenhult ligger lite avskild från övriga lövbestånd. Trädäckningen varierar och ger ett bitvis luckigt trädskikt. Variationen i åldersfördelningen är stor med ett tydligt skiktat bestånd. Yngst är 10-åriga träd och de äldsta har passerat 100 årsstreck. Artrikedomen är ovanligt stor för en så pass begränsad och till synes homogen yta. 15 trädarter förekommer. Högvuxen hassel är framträdande däret par yviga buketter uppvisar grova stammar, > 10 cm i diameter. Dominerande trädarter vad gäller antal och i än högre grad med virkesförrådet som mått är björk och ek. Båda arterna har varierande ålder från unga med några 10-tal år gamla till träd med yvig krona som nått eller passerat 100 år och uppnått betydande dimension, för björk > 50 cm och ek > 60 cm i diameter i brösthöjd. Trädskiktet i övrigt domineras av unga och medelålders träd. Av död ved utgör gråalhogstubbbar värdefullt inslag för hålbbyggare. Graninslaget är litet med ett 10-tal medelålders stammar.

Markvegetationen är örtrik med midsommarblomster och rödblåra i gläntor och skogsbingel i slutna partier. Här växer även storrams, kransrams, trolldruva och lungört. Under hassel hittades en sällsynt kantarellsläkting, kruskantarell som i många centraleuropeiska länder gått starkt tillbaka och är därför numera rödlistad i dessa länder. I Sverige räknas den enbart som signalart. En annan signalart är västlig hakmossa.

Skötsel

Område 6 är ett blandlövbestånd där önskemål om utglesning har framförts från kyrkan. Beståndets flerskiktade karaktär bör härvid bibehållas, d v s både yngre, medelålders och äldre träd ska finnas även efter utgallringen. Yngre björk och rönn kan i viss mån gallras. Spara ädellöv och grövre hasselbuskage. Döda träd, döende träd och hålträd lämnas kvar efter gallringen. Gran däremot bör gallras ut där dessa tränger äldre ekar eller andra lövträd. Ta bort allt grenavfall vilket kan brännas vid sidan av lövskogen i den fuktiga sänkan. Upphör med att använda området för lövdeponier vilket missgynnar markfloran.

Bild 10. Norra ädellövs-kogen sluttar brant mot Lillåns lopp. Nyttjas som lövdeponi.

Delområde 7 - Ädellövbrant i norr

Beskrivning

Kyrkogården avgränsas i norr av en västvärd slänt mot Lillåns fåra. Slänten är överlag så brant att det mesta som tippas över krönet faller en bra bit ned. Här har både löv, överblivna perenner och stamdelar tippats. Branten planar ut i norr där höjdskillnaden mellan kyrkogården på krönet och den pendlande Lillåsfåran är betydligt blygsammare. Ädellövs-kogen som klär in branten domineras av ek och alm. Vid brantfoten finns inslag av lönn, sälg och gråal samt i öster körsbär, ask och asp. Kring krönet växer även gran där en ovanligt grov och högväxt stam står. Bland andra naturvärdesträd märks en 8-stammig alm som bjuder på håligheter samt en död lönn med gott om platticka. Lundfloran är inte lika rik

som i den södra ädellövskogen (delområde 4) men bland de arter som noterades här finns trolldruva och storrams.

Epifytfloran bjuder på flera signalarter som blyertslav, guldlockmossa och dvärgtufs. Blyertslaven växer på den mångstammiga almen men även på äldre ek. På en död rönn noterades kantarellmussling.

Skötsel

Önskvärt vore att minska mängden löv som tippas över krönet. Att begränsa deponin till bestämda delar, exempelvis längst i väster är bättre än att använda hela området som tipp. Trädskiktet bör lämnas utan åtgärder. Nyligen har gallring i öster skett med syfte att bättra på vyn mot norr.

Övriga områden

Utöver de områden som omfattas av uppdraget bedös en bäckravin ha särskilda naturvärden värd att nämnas i korthet.

Beskrivning

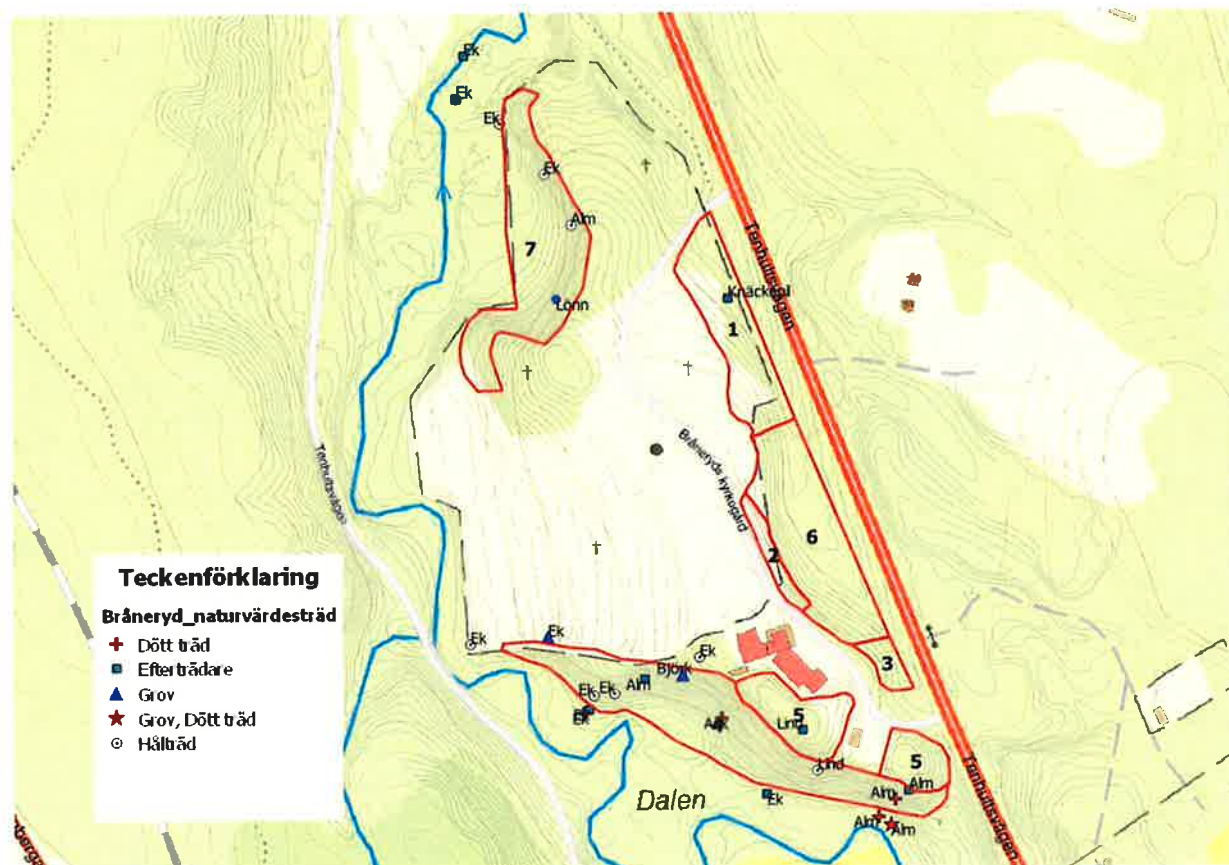
Bäckravinen ligger norr om infarten till kyrkogården. Gränsen mot angränsande grannmark följer delvis ravinbotten. Lövträd och hassel bildar ett luckigt trädskikt. Höga ormbunkar dominerar fältskiktet. I floran finns lundarv, rödblära och långsvingel. På stenar i bäcken växer rutlungmossa, en signalart som indikerar ostörd hydrologi och kalkrikt vatten.

Skötsel

Låt denna ravin förbli otippad, d v s använd den ej som deponi för diverse organiskt avfall.

Naturvärdesträd

Naturvärdesträd som uppfyller de kriterier som tagits fram för nationella Trädportalen har eftersökts i Bråneryd. Totalt har 25 lövträd dokumenterats (se karta 3). Några av träden växer strax utanför kyrkans mark. Sedan tidigare fanns en gran registrerad bland gravarna. Träden med tillhörande uppgifter om skyddsvärde, vitalitet och förekomst av håligheter samt skötselbehov redovisas också i tabellform, tabell 1 nedan. Fler naturvärdesträd finns, bl a ihåliga aspar i sydost.

Karta 3. Karta över inventerade naturvärdesträd.

Naturvärdesträden är ganska jämnt fördelade inom ädellövskogarna men flertalet växer längst i söder. Här förekommer ask, ek, alm och lind. En grov lind med tidigt 3-delad krona har hög ålder. En lika grov lind ovan krönet är däremot klart yngre men växer utan konkurrens från andra träd och är en planterad parklind. Almsjuka stammar som fällts ligger kvar i sluttningen. En jättealm står kvar i sluttningen trots att den varit död länge. I norra slänten står en 8-stammig alm med små håligheter.

Tabell 1. Inventerade naturvärdesträd och dess kriterier.

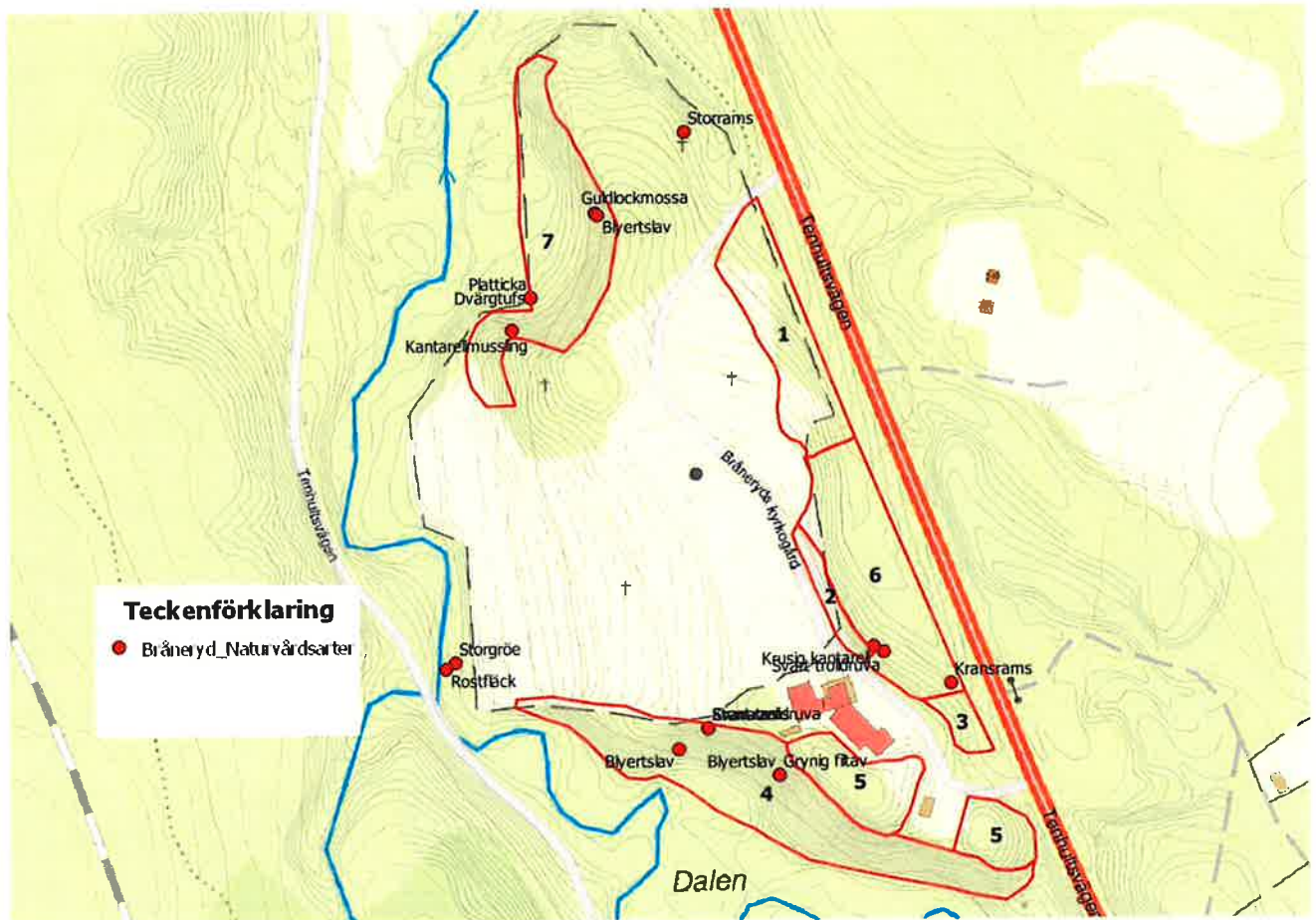
Trädslag	Omkre	Attribut	Vitalite	Naturvårdsarter	Kommenta	Skötsel
Alm	265	Efterträdare	friskt	blyertslav	Dubbelstam	
Alm	325	Grov, Dött träd	torrträd		Dubbelstam	
Alm	225	Dött träd	låga			
Alm	275	Efterträdare	ej friskt			
Alm	126	Dött träd	låga			
Alm	126	Hålträd	friskt	blyertslav, guldlockmossa	8-stammig	
Ask	185	Dött träd	torrträd	grynig filtlav, blyertslav		
Björk	215	Grov	friskt		Lutande	
Ek	220	Hålträd	friskt			
Ek	250	Efterträdare	friskt			
Ek	175	Dött träd	låga			
Ek	245	Hålträd	friskt			
Ek	272	Efterträdare	friskt			
Ek	192	Hålträd	friskt			
Ek	355	Grov	friskt			
Ek	300	Hålträd	friskt	rostfläck		
Ek	210	Hålträd	friskt			
Ek	200	Hålträd	ej friskt			frihuggs från gran
Ek	295	Efterträdare	friskt			röj lövsly
Ek	262	Efterträdare	friskt			röj lövsly
Knäckepil	285	Efterträdare	friskt			
Lind	282	Efterträdare	friskt		Parklind	
Lind	292	Hålträd	friskt		Tidigt 3-delad	frihuggs från gran
Lönn	165	Dött träd	torrträd	dvärgtufs	4 m hög	

Naturvärdesträden ovan uppfyller en eller flera av Trädportalens kriterier: Grovlek (> m-diameter i brösthöjd), hållighet (hål i stam eller grova grenar), döda träd samt (liggande och stående stammar > 40 cm i diameter). Efterträdare är träd som är 80-100 cm i diameter.

De viktigaste naturvärdesträden är ek och alm. Hålträd är vanligast av kriterierna. Almarna är i flertalet fall döda till följd av almsjuka. Ekarna är överlag friska.

Naturvårdsarter och djurlivet

Nedan redovisas och kommenteras ett antal naturvårdsintressanta arter samt djurlivet i inventeringsområdet. En sammanställning av arter återfinns i Bilaga 6.

Karta 4. Karta över noterade signalarter och rödlistade arter, så kallade naturvårdsarter.

Ädellövsrogens rika lundflora är bäst utvecklad i den södra av åsslänterna mot Lillån (delområde 4). Lundary, storrams, kransrams, lungört, skogsbingel, blåsippa, trolldruva och ormbär utgör rikliga eller fåtaliga inslag i florans. Krans- och storrams förekommer även i öster (delområde 6). Bland lundgräs förekommer långsvingel och lundelm. Längst i väster, strax utanför kyrkogården nära Lillån, växer storgroe, NT, på fuktig källpåverkad mark. Nära ån växer även höga ormbunkar, däribland den skogliga signalarten strutbräken.

Bild 11. Den rödlistade laven grynig filtlav, NT, växer på äldre lövträd med högre pH-värde, främst lönn, ask, alm och asp.

Av marksvampar kan särskilt nämnas kruskantarell vilken hittades under hassel i sydost (delområde 6). Sannolikt finns här betydligt fler arter av intresse som visar sig under hösten. Vedsvampar av intresse var bl a platticka på lönn och kantarellmussling på rönn (delområde 7). Bägge förekomsterna noterade på naturliga förekomster av död ved, ej de stammar som tippats här. Plattickans fleråriga fruktkroppar är ofta bebodda av små skalbaggars larver.

Epifytfloran (påväxt på trädstammar) innehåller en del lavar av särskilt intresse. Dessa arter är särskilt knutna till naturvärdesträd. Flera arter är rödlistade, såsom blyerstlav (numera gammelekslav) VU, och grynig filtlav, NT, samt den något vanligare signalarten rostfläck. Nämnade lavar förekommer på äldre träd av ek, alm och ask (delområde 4). Blyerstlaven finns även på alm och ek i norr (delområde 7). Här sågs även den lilla dvärgtufsen på en lönn. Signalarter av mossor var något mer sparsamt som epifyter. Guldlockmossan noterades dock på grova almar (delområde 4 och 7).

Bild 12. Krusig kantarell är sällsynt förekommande och växer i lövlundar, gärna under hassel.

Bland marklevande mossor kan särskilt omnämnas förekomst av rutlungmossa vid bäckravinen i nordost, nära infarten till kyrkogården. Denna ravin ingick inte i inventeringen men är fransett stora planterade rhododendron-buskar närmast vägen dominerad av naturlig vegetation. En annan marklevande signalart som påträffades på kyrkogården var västlig hakmossa (Delområde 6).

Djurlivet

Av den högre faunan ska här nämnas kort om fågellivet där uppgifter främst hämtats från de kyrkogårdsarbetare som har ögon och öron på skaft i Bråneryd. Av arter knutna till ädellöv förekommer härmsångare, stenkäck och gröngöling. Steglits är häckfågel. Mindre hackspett har regelbunden förekomst i lövbestånden kring Lillån. Själva ån drar till sig forsärla som häckat vid kyrkogården. Kungsfiskare häckar i brinkar längs Lillån längre nedströms. Backsvala häckar i liknande miljöer men väljer vanligtvis öppnare belägna brinkar, gärna grustäkter som finns på andra sidan Tenhultvägen. Ett fåtal backsvalor sågs vid besöket i juni.

Under hösten vandrar öring långt upp från Vättern in i Lillån. Leken är ofta intensiv i oktober där strömmen är stark på grunt vatten över grusig botten. Flodnejonöga förekommer i Lillån. Sannolikt kan även utter höra till besökarna av strömsträckor men inga spår kunde påträffas.

Referenser

Artportalen 2015: Rödlistade arter i Sverige.

Carlsson, Å. & Hultengren, S. 2007: Kyrkogården – En Noaks ark. Naturvårdsverket, Svenska Kyrkan och Naturcentrum AB.

Fasth, T. 2001: Fördjupad nyckelbiotopsinventering kring Huskvarna tätort. Pro Natura.

Fritz, Ö 2014: Naturinventering i tätortsnära skogsområden vid Huskvarna. Naturcentrum.

Jönköping kommun 2009: Naturvårdsprogram för Jönköping kommun.

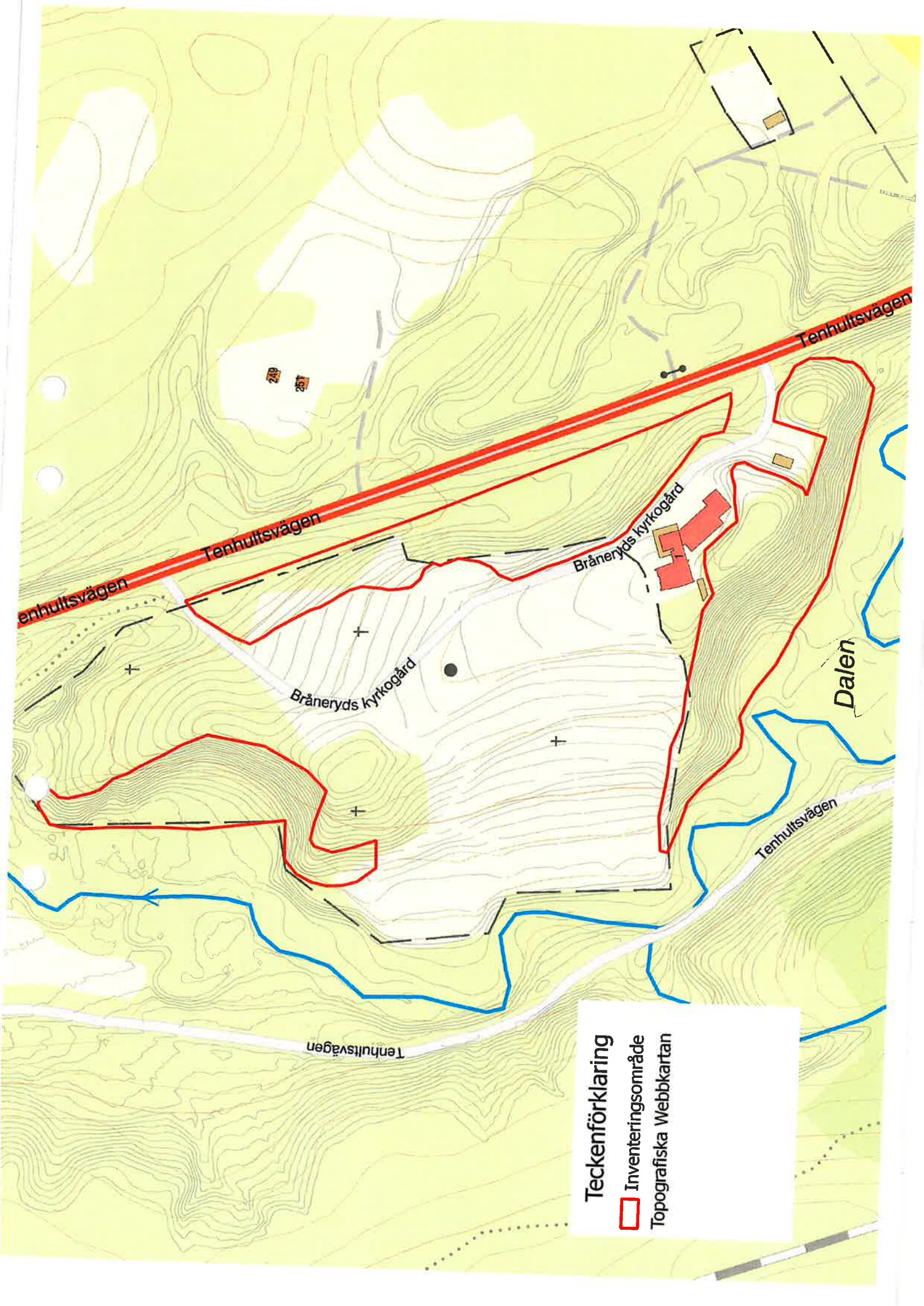
Nitare, J. 2019: Skyddsvärd skog – naturvårdsarter och andra kriterier för naturvärdesbedömning. Skogsstyrelsen.

Trädportalen: Kriterier och definitioner.

Waldermarson, D. 1984: Om terrängformer från inlandsisens avsmältning södra Vätterbygden. Småländska kulturbilder.

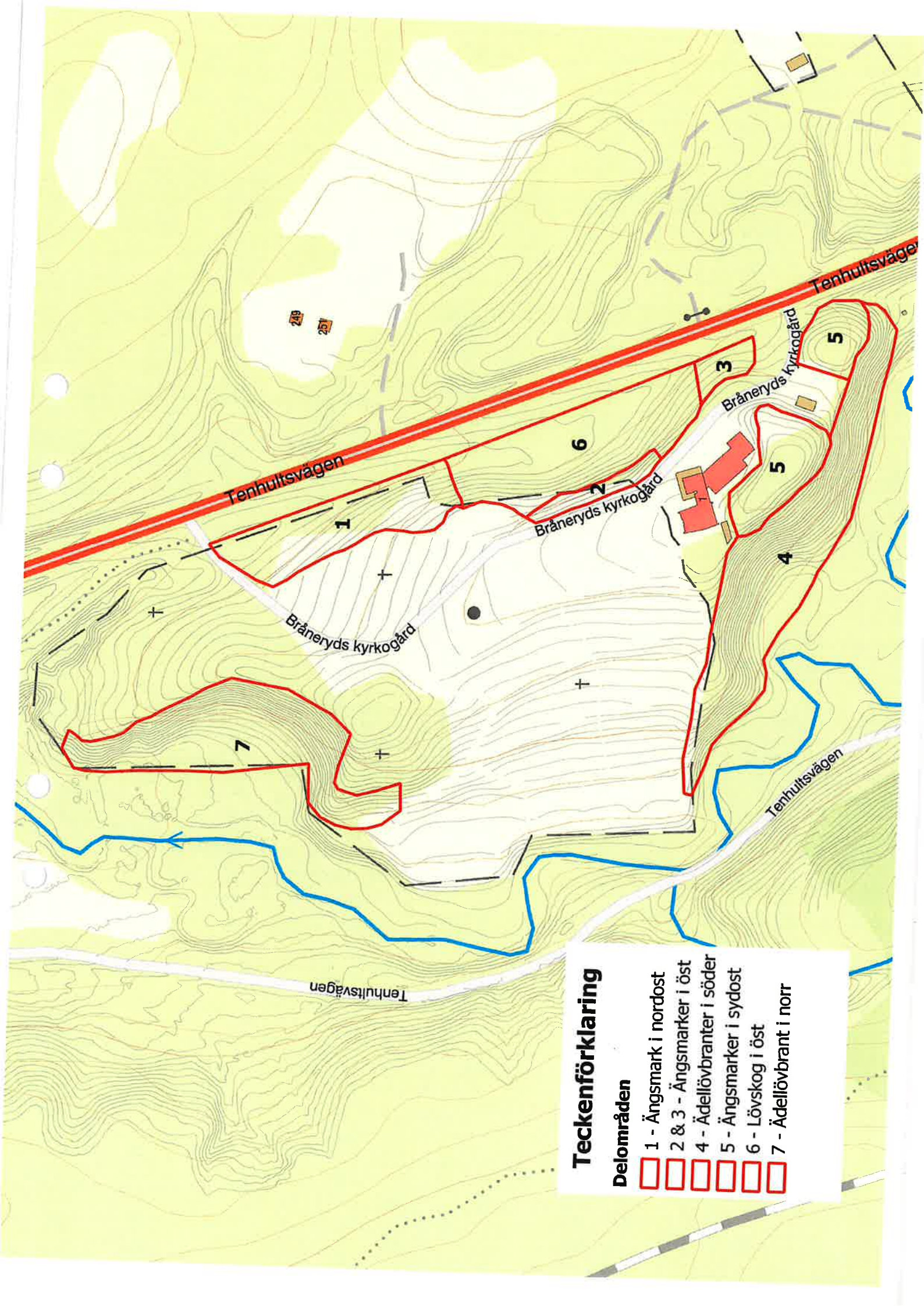

Växter	Vetenskapligt namn	Rödlistning	Delområde	Substrat
Blåsuga	Ajuga pyramidalis		3.6	
Brudborste	Cirsium heterophyllum		1	
Grönvit nattviol	Platantherachlorantha		1.2	
Gökblomster	Lychnis flos-cuculi		1	
Klotpyrola	Pyrola minor		2	
Kransrams	Polygonatum verticillatum		4.6	
Lundarv	Stellaria nemorum		4	
Lundelm	Elymus caninus		4	
Lungört			4.6	
Långsvingel	Schedonorus giganteus		4	
Mandelblomma	Saxifraga granulata		5	
Ormbär	Paris quadrifolia		4	
Rödblära	Silene dioica		1.4	
Skogsbingel	Mercurialis perennis		4.6	
Stinksyska	Stachys sylvatica		4	
Stor blåklocka	Campanula persicifolia		1.5	
Storgröe	Poa remota	NT	4	
Storrams	Polygonatum multiflorum		4,6,7	
Strutbräken	Metteuccia struthiopteris		4	
Sumpmåra	Galium uliginosum		1	
Svart trolldruva	Actaea spicata		4,6,7	
Svinrot	Scorzonera humilis		1.5	
Tjärblomster	Viscaria vulgaris		5	
Ängsvädd	Succisa pratensis		5	
MOSSOR				
Guldlockmossa	Homalothecium sericium		4.7	Alm
Västlig hakmossa	Rhytidiadelphus loreus		6	
SVAMPAR				
Kantarellmussling	Plicaturopsis crispa		7	Rönn
Krusig kantarell	Craterellus sinuosus		6	Hassel
Platticka	Ganoderma applanatum		7	Lönn
LAVAR				
Blyertslav	Lecanoragrapha amyloacea	VU	4.7	Alm, ask
Dvärgtufs	Scytinium teretiusculum		7	Lönn
Grynig filtav	Peltigera collina	NT	4	Ask
Rostfläck	Arthonia vinosa		4	Ek
FÅGLAR				
Backsvala	Riparia riparia	NT		
Forsärla	Motacilla cinerea			
Härmsångare	Hippolaus icterina			
Kungsfiskare	Alcedo atthis	VU		
Kungsfågel	Regulus regulus	VU		Gran
Steglits	Carduelis carduelis			

Teckenförklaring

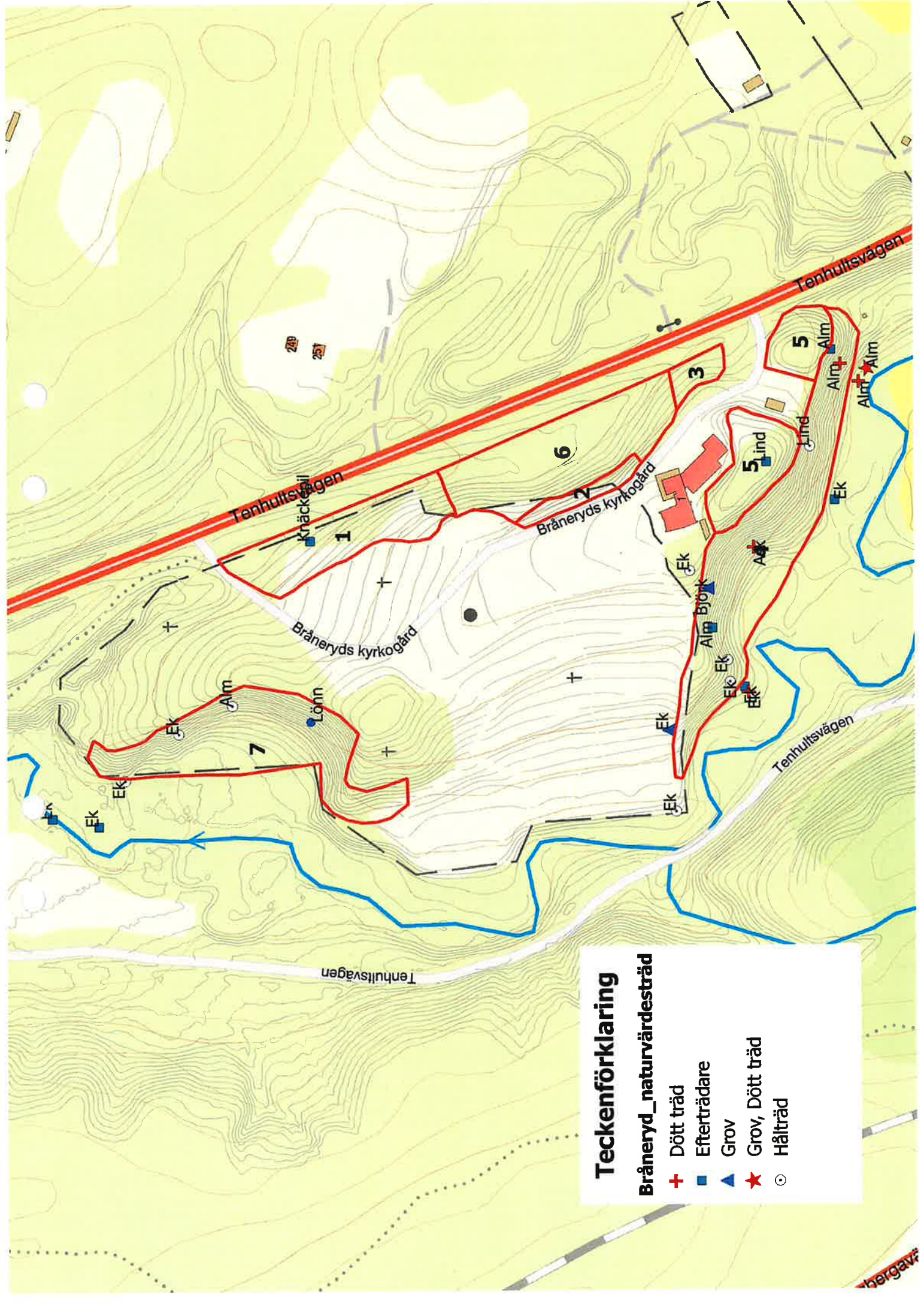
- Inventeringsområde
- Topografiska Webbkartan

Teckenförklaring

Delområden

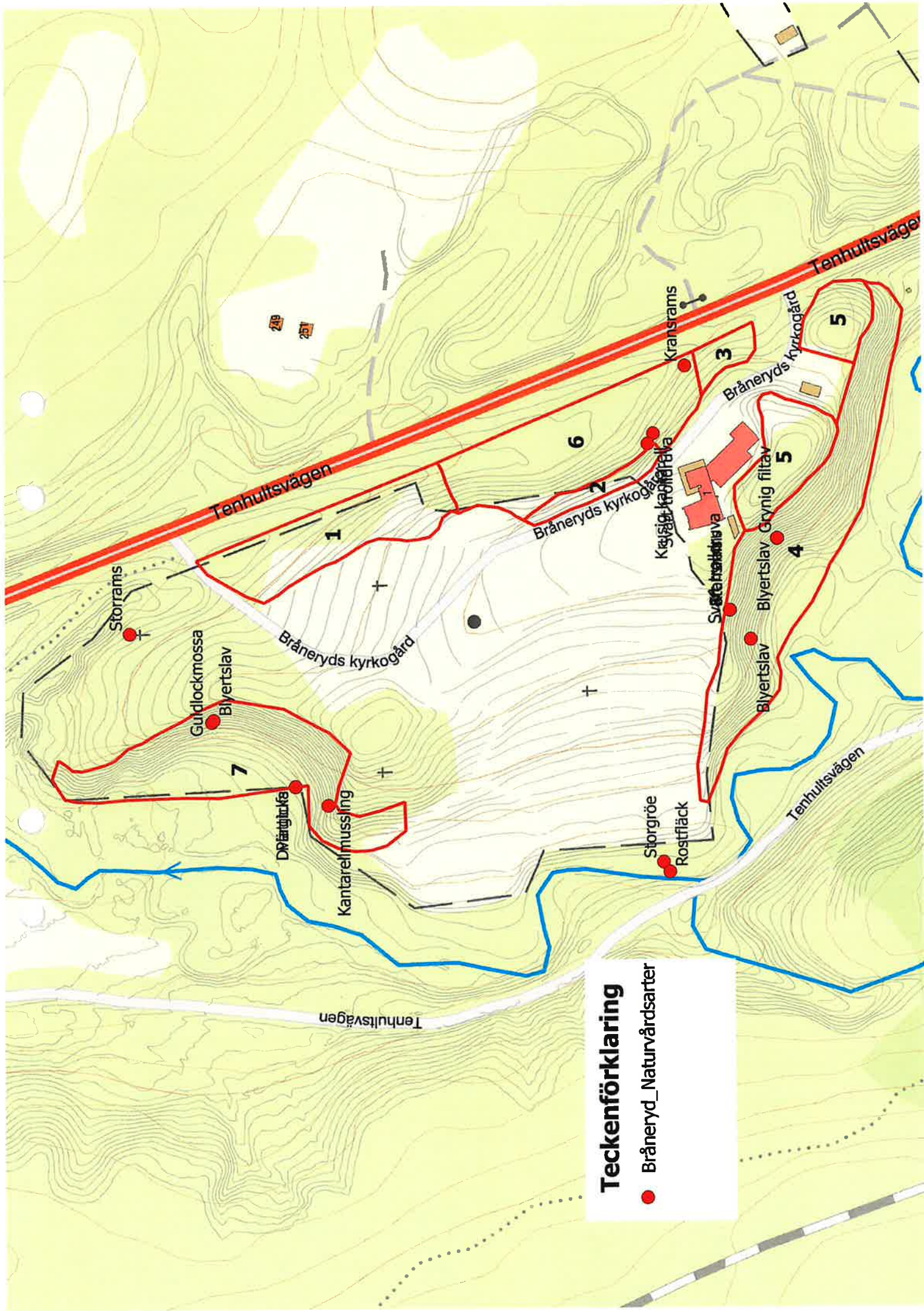
- 1 - Ängsmark i nordost
- 2 & 3 - Ängsmarker i öst
- 4 - Ädellövbranter i söder
- 5 - Ängsmarker i sydost
- 6 - Lövskog i öst
- 7 - Ädellövbrant i norr

Teckenförklaring

Bråneryd_naturvärdesträd

- + Dött träd
- Efterträddare
- ▲ Grov
- ★ Grov, Dött träd
- Hålträd

Teckenförklaring

- Bråneryd_Naturvårdsarter